

Sygn. akt. **II K 313/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Romualda Szymczak

po rozpoznaniu dnia 22-10-2015 r., 15-01-2015 r., 18-02-2016 r.,

sprawy karnej

1. R. M. s. A. i J. zd. K., ur. (...) w G., PESEL (...), zam. (...)-(...) G. 107,
2. W. K. s. J. i B. zd. Szura, ur. (...) w G., PESEL (...), zam. (...)-(...) G. 189,

oskarżonych o to, że :

I. w dniu 14 lutego 2015 r. w G. woj. (...), pobili A. K. w ten sposób, że uderzali go pięściami po głowie, w wyniku czego odniósł obrażenia w postaci stłuczenia głowy i krwiaka górnej powieki lewego oka, co naruszyło czynności narządów na okres nie dłuższy jak 7 dni oraz naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

tj. o przest. z art. 158§1 kk

ponadto R. M. oskarżonego o to, że:

II. w dniu 13 lutego 2015 r. w B. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając wobec M. B. przemocy polegającej na uderzaniu pięścią w głowę i twarz, przez co doszło do powstania obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy i złamania kości nosowych ze zniekształceniem nosa, naruszających czynności narządów na okres trwający dłużej jak 7 dni, usiłował doprowadzić go do rozporządzenia mieniem, domagając się wydania 1000 zł, w dniu 14 lutego 2015 r. jednak zamierzonego celu nie osiągnął ponieważ M. B. nie spełnił żądania,

tj. o przest. z art. 13§1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

uznaje osk. R. M. za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt I i II aktu oskarżenia, stanowiących w pkt. I przestępstwo z art. 158§1 kk, w pkt. II przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 282 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na mocy art. 158§1 kk odnośnie czynu pod pkt. I i art. 14§1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 11§3 kk i przy zastosowaniu art. 33§2 kk odnośnie czynu pod pkt. II i przy zastosowaniu art. 4§1 kk biorąc za podstawę przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01-07-2015 r.

skazuje

I. osk. R. M. za czyn pod pkt. I na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn pod pkt. II na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

II. na mocy art. 85 kk i art. 86§1 kk w miejsce orzeczonych w pkt. I kar pozbawienia wolności wymierza osk. R. M. łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

III. na mocy art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (trzech),-

IV. na mocy art. 46§1 kk orzeka od osk. R. M. zadośćuczynienie w kwocie 700 (siedemset) złotych na rzecz pokrzywdzonego M. B. i zadośćuczynienie w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych na rzecz pokrzywdzonego A. K.,-

V. na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza osk. R. M. okres zatrzymania od 14-02-2015 r. do 16-02-2015 r. przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,-

uznaje osk. W. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 158§1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 37a kk

skazuje

VI. osk. W. K. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

VII. na mocy art. 46§1 kk orzeka od osk. W. K. zadośćuczynienie w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych na rzecz pokrzywdzonego A. K.,-

VIII. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonych R. M. i W. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

sygn. akt II K 313/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. I aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 158§1 kk bo oskarżony W. K. wspólnie z oskarżonym R. M. pobili pokrzywdzonego A. K. w ten sposób, że uderzali go pięściami po głowie, w wyniku czego pokrzywdzony odniósł obrażenia w postaci stłuczenia głowy i krwiaka górnej powieki lewego oka, co naruszyło czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni oraz naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Uznając oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 158§1 kk sąd przy zastosowaniu art. 37a kk skazał go na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Sąd zastosował w stosunku do oskarżonego W. K. art. 37a kk gdyż czyn z art. 158§1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3 a więc nieprzekraczającą 8 lat pozbawienia wolności, w ocenie sądu wymiar kary oskarżonemu W. K. wnioskowanej przez oskarżyciela kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 2 letni okres próby i orzeczenie dozoru kuratora, a więc kary najsurowszej byłoby niecelowe z uwagi na stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, orzeczona kara grzywny jest karą wystarczającą dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów zapobiegawczych i wychowawczych a także uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie sądu czyn, którego dopuścił się oskarżony W. K. w dniu 14-02-2015 r. miał w jego życiu charakter incydentalny, oskarżony dotychczas nie był karany, jest studentem. Wymierzając przy zastosowaniu art. 37a kk karę grzywny zamiast przewidzianej w przepisie art. 158§1 kk kary pozbawienia wolności miał sąd na uwadze również okoliczność, że zachowanie pokrzywdzonego A. K. w stosunku do oskarżonego W. K. miało charakter zaczepny, sam pokrzywdzony A. K. zeznając na rozprawie przyznał, że o ile oskarżony R. M. w szpitalu klócił się, wydzierał, gestykulował, to oskarżony W. K. stał spokojnie, mimo to A. K. również do tego oskarżonego a nie tylko do R. M. zwrócił się aby opuścili szpital używając wulgarnego słowa.

Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego. Wymierzając tę karę sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego młody wiek.

Na podstawie przepisu powołanego w wyroku sąd zwolnił oskarżonego W. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.